

SŁOWO BOŻE NA NIEDZIELĘ

19 listopada 2017 r.

Trzydziesta Trzecia Niedziela Zwykła

PIERWSZE CZYTANIE

Prz 31, 10-13. 19-20. 30-31

Poemat o dzielnej niewieście

Czytanie z Księgi Przysłów.

Niewiastę dzielną któż znajdzie?
Jej wartość przewyższa perły.
Serce małżonka jej ufa,
na zyskach mu nie zbywa;
nie czyni mu źle, ale dobrze
przez wszystkie dni jego życia.
O len się stara i wełnę,
pracuje starannie rękami.
Wyciąga ręce po kądziel,
jej palce chwytają wrzeciono.
Otwiera dłoń ubogiemu,
do nędzarza wyciąga swe ręce.
Kłamliwy wdzięk i marne jest piękno:
chwalić należy niewiastę, co boi się Pana.

Z owocu jej rąk jej dajcie,
niech w bramie chwalą jej czyny.

Oto Słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY:

Ps 128 (127), 1-2. 3. 4-5 (R.: por. 1a)

Błogosławiony, kto się boi Pana.

Szczęśliwy człowiek, który się boi Pana *
i chodzi Jego drogami.

Będiesz spożywał owoc pracy rąk swoich, *
szczęście osiągniesz i dobrze ci będzie.

Błogosławiony, kto się boi Pana.

Małżonka twoja jak płodny szczep winny *
w zaciszu twojego domu.

Synowie twoi jak oliwne gałązki *
dokoła twego stołu.

Błogosławiony, kto się boi Pana.

Tak będzie błogosławiony człowiek, *
który się boi Pana.

Niech cię z Syjonu Pan błogosławi †
i abyś oglądał pomyślność Jeruzalem *
przez wszystkie dni twego życia.

Błogosławiony, kto się boi Pana.

DRUGIE CZYTANIE

1 Tes 5, 1-6

Dzień Pański nadejdzie niespodziewanie

Czytanie z Pierwszego Listu świętego Pawła Apostoła do Tesaloniczan.

Nie potrzeba wam, bracia, pisać o czasach i chwilach. Sami bowiem dokładnie wiecie, że dzień Pański przyjdzie jak złodziej w nocy.

Kiedy bowiem będą mówić: «Pokój i bezpieczeństwo», tak niespodziana przyjdzie na nich zagłada, jak bóle na brzemienną, i nie ujdą. Ale wy, bracia, nie jesteście w ciemnościach, aby ów dzień miał was zaskoczyć jak złodziej. Wszyscy wy bowiem jesteście synami światłości i synami dnia. Nie jesteście synami nocy ani ciemności.

Nie śpijmy przeto jak inni, ale czuwajmy i bądźmy trzeźwi.

Oto Słowo Boże.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

J 15, 4. 5b

Alleluja, Alleluja, Alleluja

Trwajcie we Mnie, a Ja w was trwał będę.

Kto trwa we Mnie, przynosi owoc obfity.

Alleluja, Alleluja, Alleluja

EWANGELIA

Mt 25, 14-30

Przypowieść o talentach

Słowa Ewangelii według świętego Mateusza.

Jezus opowiedział swoim uczniom tę przypowieść:

«Pewien człowiek, mając się udać w podróż, przywołał swoje sługi i przekazał im swój majątek. Jednemu dał pięć talentów, drugiemu dwa, trzeciemu jeden, każdemu według jego zdolności, i odjechał. Zaraz ten, który otrzymał pięć talentów, poszedł, puścił je w obrót i zyskał drugie pięć. Tak samo i ten, który dwa otrzymał; on również zyskał drugie dwa. Ten zaś, który otrzymał jeden, poszedł i rozkopawszy ziemię, ukrył pieniądze swego pana.

Po dłuższym czasie powrócił pan owych sług i zaczął rozliczać się z nimi.

Wówczas przyszedł ten, który otrzymał pięć talentów. Przyniósł drugie pięć i rzekł: „Panie, przekazałeś mi pięć talentów, oto drugie pięć talentów zyskałem”. Rzekł mu pan: „Dobrze, sługo dobry i wierny. Byłeś wierny w niewielu rzeczach, nad wieloma cię postawię: wejdź do radości twego pana”.

Przyszedł również i ten, który otrzymał dwa talenty, mówiąc: „Panie, przekazałeś mi dwa talenty, oto drugie dwa talenty zyskałem”. Rzekł mu pan: „Dobrze, sługo dobry i wierny. Byłeś wierny w niewielu rzeczach, nad wieloma cię postawię; wejdź do radości twego pana”. Przyszedł i ten, który otrzymał jeden talent, i rzekł: „Panie, wiedziałem, żeś jest człowiek twardy: chcesz żąć tam, gdzie nie posiałeś, i zbierać tam, gdzieś nie rozsypałeś. Bojąc się więc, poszedłem i ukryłem twój talent w ziemi. Oto masz swoją własność”.

Odrzekł mu pan jego: „Sługo zły i gnuśny! Wiedziałeś, że chcę żąć tam, gdzie nie posiałem, i zbierać tam, gdzieś nie rozsypałem. Powinieneś więc być oddać moje pieniądze bankierom, a ja po powrocie byłbym z zyskiem odebrał swoją własność. Dlatego odbierzcie mu ten talent, a dajcie temu, który ma dziesięć talentów. Każdemu bowiem, kto ma, będzie dodane, tak że nadmiar mieć będzie. Temu zaś, kto nie ma, zabiorą nawet to, co ma. A sługę nieużytecznego wyrzucicie na zewnątrz w ciemności; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów”».

Oto słowo Pańskie.

Refleksja na kanwie SŁOWA BOŻEGO

Każdemu kto ma będzie dodane

Czyż nie jest dzisiejsza Ewangelia pochwałą przebiegłości, sprytu, zaradności, umiejętności urzędzenia się, peanem na cześć tych, którzy umieją pomnażać swoje dobra materialne? Czyż nie jest to zachęta do kombinowania, do robienia biznesu, do umiejętnego inwestowania? Tak - na pewno tak, tylko czy chodzi tu na pewno o dobra materialne i o umiejętność bogacenia się? Tak, szybko bylibyśmy skłonni pójść za Chrystusem gdyby tak zrozumieć dzisiejszą Ewangelię. Gdyby tak ją rozumieć, to na pochwałę zasługują wszyscy kanciarze, złodzieje, lichwiarze, wyzyskiwacze, wszyscy którzy tak szybko ostatnimi czasy, chociaż nie zawsze i nie do końca uczciwie wzbogacili się w naszej Ojczyźnie. Tak, oni wszyscy doskonale zrozumieli jak z dwóch talentów uczynić cztery, a z pięciu dziesięć.

Tylko czy oni na pewno rozwinęli wszystkie swoje talenty i czy aby na pewno rozwinęli te najważniejsze, te właściwe? No i czy na pewno usłyszą słowa: „*Dobrze służy dobry, wejdź do radości*”. Tego raczej nie jestem pewien, bo oni nagrodę swoją odebrali sobie już tutaj i Pan Bóg raczej nie ma im nic do zaoferowania, bo sami tak uznali i ten najważniejszy talent zakopali głęboko pod ziemią, a może nawet pod stertą pieniędzy.

**Każdemu, kto ma będzie dodane.
Jeśli zbierałeś tylko pieniądze,
to tylko zimne złoto zostanie ci dodane na całą wieczność ...**

Cytaty biblijne

Biblia Tysiąclecia

Ojcowie nie poniosą śmierci za winy synów ani synowie za winy swych ojców. Każdy umrze za swój własny grzech.

Pwt 24,16

Miłujcie Pana, wszyscy, co Go czcicie!
Pan zachowuje wiernych,
a odpłaca z nawiązką tym,
którzy wyniośle postępują. Bądźcie mocni i mężnego serca,
wszyscy, którzy pokładacie ufność w Panu!

Ps 31[30],24-25

Nie lękaj się, bo Ja jestem z tobą;
nie trwóż się, bom Ja twoim Bogiem.

Umacniam cię, jeszcze i wspomagam,
podtrzymuję cię moją prawicą sprawiedliwą.

Iz 41,10

Komu wiele dano, od tego wiele wymagać się będzie; a komu wiele zlecono, tym więcej od niego żądać będą.

Łk 12,48b

Powiadam wam: Każdemu, kto ma, będzie dodane; a temu, kto nie ma, zabiorą nawet to, co ma.

Łk 19,22

Albowiem nie dał nam Bóg ducha bojaźni, ale mocy i miłości, i trzeźwego myślenia. Nie wstydz się zatem świadectwa Pana naszego ani mnie, Jego więźnia, lecz weź udział w trudach i przeciwnościach znoszonych dla Ewangelii według mocy Boga!

2 Tym 1,7-8

Oto przyjdę niebawem,
a moja zapłata jest ze mną,
by tak każdemu odpłacić, jaka jest jego praca.

Ap 22,12

Cytaty, myśli, aforyzmy

Pamiętaj, że wszystko to, co ci się przydarza dobrego czy złego, pochodzi od Boga, abyś z jednej strony nie wbijał się w pychę, a z drugiej nie tracił odwagi.

św. Jan od Krzyża

Lękliwy stokroć umiera przed śmiercią;
mężny kosztuje jej tylko raz jeden.

William Shakespeare, Juliusz Cezar

Kto nie ma odwagi starać się o swoje szczęście, tym samym udowadnia, że tego szczęścia nie jest wart.

Carlo Goldoni

Cokolwiek potrafisz lub myślisz, że potrafisz, rozpocznij to. Odwaga ma w sobie geniusz, potęgę i magię.

Johann Wolfgang von Goethe

Talent jest jak kawałek szlachetnego, ale surowego metalu: dopiero pilna praca go obrobi i wartość mu wielką nada.

Stanisław Staszic

Trzeba być uczciwym i nie podawać swego braku odwagi za pokorę, jest to bowiem – przeciwnie – pycha, a odwaga wiary jest jedynie pokorną odwagą.

Søren Kierkegaard

Odwaga to panowanie nad strachem, a nie brak strachu.

Mark Twain

Co ważniejsze dla sukcesu, talent czy pracowitość?

– A co ważniejsze w rowerze, przednie czy tylne koło?

George Bernard Shaw

Bóg daje mi odwagę proporcjonalnie do moich cierpień. Czuję, że teraz nie mogłabym znieść więcej, ale się nie boję, bo jeżeli cierpienia wzrosną, On pomnoży w tym samym czasie moją odwagę.

św. Teresa z Lisieux

Bóg wymaga od człowieka nie tylko pokory, ale i odwagi.

Mikołaj Bierdiajew

Musimy rozpoznać możliwości oraz wezwania, jakie przynosi ze sobą chwila obecna, i przyjąć je z odwagą, wiarą i nadzieją. W tego rodzaju sytuacji odwaga jest autentyczną formą miłości.

Thomas Merton

Wyzwanie to rola trudna. Zagranie wielkiej roli to raczej szansa. To dar, móc zagrać rolę, w której talent ma szansę się objawić.

Al Pacino

Światu potrzeba Bożych szaleńców, którzy będą szli przez ziemię jak Chrystus, jak Wojciech, Stanisław czy Maksymilian Maria Kolbe, którzy będą mieli odwagę miłować i nie cofnąć się przed żadną ofiarą.

św. Jan Paweł II

Dary, talenty, którymi nas Bóg obdarował, mają służyć tym, którym tych darów poskąpił. Każdy z nas jest w czymś lepszy.

Jan Budziaszek

Przeczytaj – pomyśl – przemódl

W opowiadaniu Sławomira Mrożka człowiek chce sprzedać siebie jako niewolnika. Kiedyś należał do państwa komunistycznego, więc teraz został bez właściciela. Kupujący stwierdził, że nie może go kupić, bo skoro państwo się rozpadło, jest wolny. Niedoszły niewolnik rozplakał się, mówiąc z wyrzutem: „Dlaczego mi pan przypomina o moim nieszczęściu?”¹.

Sługa, który zakopał w ziemi talent, tłumaczy, że zrobił to ze strachu przed jego utratą. A przecież wystarczyło powierzyć otrzymane pieniądze bankierom – w takim przypadku ryzyko byłoby minimalne. Człowiek o mentalności niewolnika nie jest zdolny do najprostszej inicjatywy. Paraliżuje go najmniejsze ryzyko, które widzi w każdym działaniu.

„Człowiek! Żyje, lecz nie dysponuje swoim życiem; myśli, ale nic nie wie; żyje w stadzie, choć jest indywidualistą; jest indywidualnością, ale nie potrafi żyć samotnie /.../. Największy jednak kłopot polega na tym, że narzuca sobie prawa, a nie jest w stanie ich przestrzegać: jest więc zmuszony żyć w kłamstwie i pogardzie dla siebie”² – pisze Imre Kertész.

1 Zob. Sławomir Mrożek, *Czarny rynek* [w:] tegoż, *Opowiadania 1990–1993. Dzieła zebrane*, t. 1, Warszawa 1996, s. 172–173.

2 Imre Kertész, *Dziennik Galernika*, Warszawa 2006, s. 39.

PARABOLA TALENTUM

Parabola qui referuntur, hinc hic nova mutata dantur:
Ubi talis effudit, a brachis paratit upo
Gratia subtrahitur, quam non expendit in alium.
Perdere apud iudicem est non meruisse, Deum.

Der Herr schenkt denen aus, die Ihn den besten Lohn
Züher dem, dass sie nur erwarten, als einen Pfaffen, an
Die würde fallt, wenn würde nicht die höher schenken.
Der nicht bei dem, geistlich, der hat sein gut verthan.

Przypowieść o talentach na drzeworycie z 1712 r.
Leniwy sługa szuka zakopanego talentu, a pozostali dwaj przynoszą swe zarobki panu